

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 100.

Joi, 7 (19) Maiu.

1887.

Datorința națională.*)

II.

Nimic nu poate să ne convingă mai bine despre aceea, că dezvoltării statului s'a dat o direcțiune falsă și nefirească, ca starea în care am ajuns de douăzeci de ani încoco, de când ne guvernăm, precum se dice, noi înșine. Tera a ajuns a fi vacă de muls pentru interese străine; în ea domnesc ași numai ambițiunii și speculațiunii mici și mari pe contul adevăratelor ei interese; suntem plini de datorii, poporul piere de fomie pe lângă că e șicanat în totu chipul și cu călcarea legilor existente și — ce e mai rău decât tôte — suntem mai înstrăinați și mai învrăjbiți decât ori și când până acum.

Utilismul, acesta plantă parazită, ee caracterisază vécul nostru și care crescându omórá pretutinden idealismul și principiul, s'a lătit și între locuitorii acestor țeri în modu îngrozitor. Ómenii cei ce se luptă pentru principii și convingeri sunt rari ca corbi albi; numărul celor ce se luptă numai pentru interesul lor și nu le pasă ce va fi cu cei ce vor veni după ei, numai lor se le mergică bine, adecă cei cu deviza *après nous le déluge* (după noi potopul) e legionu. Din aceștia ori-care guvernă își poate cu óre-care dibăciă și îndrăsnelă forma majoritate ascultătoare, numai de aceea se aibă grije ca să-i țină bine.

Dér statele mari și puternice sunt în stare a suporta și neajunsuri și pécate mari, cele mici pierú însé neapératú decă le comitú.

Cu toții, Români, Unguri, Sèrbi, Slovaci etc. scimú și simțimú că trebile stau rău, fórte rău în acestú statú, nici cei dela guvernú n'au curagiulú a se lăuda cu fructele guvernării lor. Cărturarii unguri și-o șoptescú acesta în urechi unulu altuia încetú, ca să nu audă Nemaghiarii și să capete, rogu-te, curagiu mai mare. Maghiarii n'au decâtú o singură mângăere: că „statulú“ „se maghiariséză“ și ungrimea se ridică „puternicú“ pretutinden. Este acesta o amăgire în care îi ținu cei de susú, ca să nu vedă ce nu e datú lorú să vedă.

E timpul supremú, ca ómenii integri și de caracterú să-și redice vocea în interesulú binelui comunú și să strige din rēspúterú: nu mai merge cu șarlatanismulú cu amēțela, nu mai merge cu servilismulú, în susú și cu gura mare în josú. Guvernulú actualú ungurescú nu póte arăta nimicú, ce ar fi făcutú ca aceste țeri să fiă fericite și înfloritóre; dínsulú numai în spórire a numărului acelora, cari depindú dela grația și bunăvoința lui, își arată arta și dibăciă. Toți acei bărbați, cari voiescú fericirea acestui statú, trebuie să stăruiască și să se lupte, ca guvernarea lui să se pună pe basa adevăratei egalități cetățenesci și naționale, căci numai așa se póte spera să se unescă puterile cetățenilorú în adevérú patrioți și devotați binelui comunú și astfelú să scótă carulú statului din noroiulú în care s'a cufundatú prin șarlataneriile celorú 20 de ani de guvernare din urmă.

Dér cum să o facă acesta Nemaghiarii și mai alesú noi Români, pe cari parte ne împedecă volnicii și abusurú ne mai auđite la alegeri, parte o lege tendențiosă de alegere, de a ne redica vocea în dieta țerei?**)

Pe cale socială, și aici se începe datorința noastră națională și totodată patriotică, care implinindu-o putemú face celú mai mare serviciu statului în care trăimú, decă este ca acesta să scape odată de relele ce-lú bântue și să ajungă a fi guvernatú după firea sa.

*) A se vedé nr. 99 alú „Gaz. Trans.“ din an. c. Red.

**) Nu trebuie să uitámú că autorulú acestui articolú e Românú din Tera ungurescă și înainte de tôte are în vedere relațiunile de acolo.

Trebuie să deșteptámú înainte de tôte la ori-ce ocaziuni pe concetățenii nostri maghiari, arătându-le, că măgulirea vanității lorú naționale și favorurile efemere acordate naționalității lorú nu suntú decâtú o cursă periculósă prin care se împărechéză cetățenii, împiedecându-se ori-ce înțelegeri între dēnșii spre a-și crea cu toții o sórte mai bună; să le spunemú, că ei nici unú folosú n'au dela persecutarea naționalității române și nici o daună n'ar avé din egala noastră îndreptățire națională, decă nu consideră de daună fala gólă, că ei suntú stăpânii și noi cei stăpâniți, precum și că o mulțime de gentry ocupă tôte posturile în statú așa că fii nostri cu ai lorú dimpreună pe lângă tótă evaluearea și hărnicia lorú trebuie să stea de lături; să le documentámú, că noi astfelú desbinați prin certe naționale cum suntemú, nu decidemú prin voturile noastre la alegeri cum să fimú guvernați, ci guvernulú face cu noi toți ceea ce vrea elú.

Alú doilea trebuie să ne înțelegemú cu celelalte naționalități din acestú statú, ca toți din tôte părțile și deodată să ceremú și să pretendemú până la treptele tronului — arătându asupra stărilor din Austria — drepturile noastre, cari să ne asigure pe deplinú individualitatea noastră națională și acesta să o pună la adăpostú în contra oricărui încercări de atacú și de desconsiderare. Unulú câte unulú puținú vomú dobândi, toți laolaltă însé fórte multú, totú ce e dreptú și echitabilú.

Alú treilea să ne facemú mărturisire de credința din îndreptățirea noastră națională*) și acesta să-o susținemú cu tótă tária și bărbăția față cu oricine, fiă oficiu, fiă individú, și să o lățimú ca principiu politicú dela palatú până la colibă, dela cei din vale până susú printre păstorii din vérfurile munților. Er pentru ca adversarilorú îndreptățirii noastre naționale să le luămú tótă speranța, că vomú abđice cândva de acesta pretențiune, mărturisirei credinței noastre politice să lăsămú să urmeze fapta: să ne punemú adecă pe lucru cu tótă puterea pe teremulú culturii naționale. În familiile, în convenirile și petrekerile noastre să fimú esclusivú Români, în atingerile noastre cu neromâni în privința națională numai atâtea drepturi să recunoscemú și să acordămú altora, câte ni se recunoscú și acordă noué; să nu jertfimú — câtú se va puté — decâtú numai pentru ce e alú nostru, naționalú.

Făcendú acesta de-o parte ne vomú implini datorința națională, arătându contrariilor nostri că au de a face cu-o puternică consciință națională; de altă parte vomú pregăti pentru statulú, în care trăimú, o astfelú de basă constituțională, care singurú póte face să fiă tare și înfloritorú și să scape de relele, ce'lú amenință cu peire.

Voci din pressă asupra conferenței noastre.

Diarulú opoziționalú din Clușiu „Ellenzék“ tracteză cestiunea conferenței noastre din Sibiu în trei lungi articuli de fondú.

În primulú articulú, dela 10 Maiu, „Ellenzék“ se provócă la cele două conferențe ale noastre de mai'nainte dicendú, că deși s'a decretatú atunci ca și acum passivitatea, totuși în cele mai multe cercuri electorale alegătorii arú fi mersú la urnă, nu unulú câte unulú și nici nu în ascunsú, ei cu grămada și pe față, și încă de cele mai multe ori dânduși votulú pentru candidatulú guvernamentalú. Atitudinea conducătorilorú politici ai Românilorú și conciusulú dela Sibiu, dice „Ellenzék“ că pe Unguri numai intru atâta îi privește, încatú acestea suntú potrivite numai pentru a servi guvernamentalilorú intru a face speculă prin „arta cumpărării de suflete“ și astfelú duce la vătémarea moralității politice.

În alú doilea articulú de fondú, dela 11 Maiu,

*) Este programa națională adoptată și susținută de cele trei conferențe din urmă.

„Ellenzék“ nu vré se'nțelegă, ce va să dică cuvintele „apăsări“, „illegalități“ și „persecuțiuni“, din a cărora cauză s'a luatú actuala noastră atitudine politică. Trece apoi la postulatele programului nostru stabilitú în conferența națională din 1881, cari au rēmasú aceleași atátú în conferența din 1884, câtú și în cea de acum.

Vorbindú despre primulú punctú alú programei, adecă despre redobândirea autonomiei Transilvâniei, „Ellenzék“ dice:

Tendința acesta este o formală agitațiune contra constituțiunii și a unității statului. Gândescă-se numai Români cu sânge rece asupra acestei directive politice și judece ei înșiși: decă potú și cu ce dreptú potú să aștepte favoruri esceptionale dela acel statú, ale cărui legi fundamentale nici baremi atâta nu le respectéză, ca să nu pórte pe față rēșboiu contra puterei obligatóre a legilorú și să nu agiteze voința poporului contra ordinei legale și a instituțiunilorú comune constituționale? Au ei cauză și dreptú de a vorbi de vătémări, persecuțiuni, apăsări și ilegalități, ei, cari dispută pe față dreptulú poporului de a descompune legile, și dreptulú și necesitatea de a lupta contra ordinei legale? Au dreptú și cauză a se provoca la aceea, că tocmai acelú statú îi persecută pe ei, căruia îi denegă puterea obligatóre a legilorú, și în alú căruia supremú organú, în parlamentú, nu vedú nimicú alta, decâtú esecutarea faptică a teoriei despoierei de dreptú?

Și în înțelesulú propriu dicú, ce suntú acele vătémări, pentru cari se condamnă ei la această atitudine passivă? — Români dicú: statulú a eliminatú limba română din administrația, din iustiția și din instrucțiunea publică. Acesta este dreptú. Dér încatú a eliminat'o? Intru atâta, încatú a dispusú limba unitară de statú ca putere obligatóre în admministrațiune, în tribunale și în scolele de statú.

Dér óre statulú acela, de care se ținu elementele de poporațiune maghiară, sèrbă, română, sásescă, slovacă, germană etc., și în care numai așa se póte inchipui o viétă sănétosă de statú și socială, decă în organismulú propriu alú statului domnesce o voință unitară și o limbă unitară: óre n'a avutú dreptú s'o facă aces'ta? Óre, de, cum se póte inchipui unú statú poliglotú fără o comună voință unitară și fără limbă de statú cu condițiunile posibilității de dezvoltare, decă fiă-cărui poporú din statú i s'ar concede a da espresiune voinței statului în limba sa propriă? Crederăú, că într'unú astfelú de organismú de statú chiar acele naționalități arú trage mai multú scurta, care își temú mai tare limba și independența rasei lorú.

Se aduce ca vătémare și împrejurarea, că Români nu suntú aplicați în oficiile publice. Dér este óre acesta o afirmare seriósă? Aducă înainte numai unú casú, unde óre care stațiune de oficialú publicú numai pentru aceea nu s'a datú unui Românú, pentru că e de naționalitate română (sic!). Privescă cu deaméruntulú oficiile publice de statú, încependú dela gradulú celú mai inferiorú, până la cele mai inalte grade, și vedă nu suntú aplicați indiviđi de naționalitate română atátú în admministrațiune, câtú și în iustiția și la instrucțiunea publică și încă în numărú preponderantú față cu proporția numerică a poporațiunii și față cu mărimea puterei intelectuale. (sic!)

Dér ce au contra legeri pentru egala îndreptățire a naționalitățilorú, de cerú grabnica revisuire a aceleia? Legea acesta asigură drepturi egali pentru fiă-care națiune. Ori dóră Români vré stări esceptionale? Insé cu ce dreptú și pentru ce tocmai ei o vréu acesta?

Mai departe dicú, că trebuie să lupte și pentru asigurarea bisericilorú și confesiunilorú. Insé cine vătémă ori a vătématú autonomia confesiunilorú și bisericilorú românesci? Ori dóră statulú maghiarú séu organele sale se amestecă în afacerile bisericesci și confesiionale ale Românilorú în astfelú de modú, ca să pericliteze această autonomiă?

După cum scimú noi, statulú maghiarú nici cu gândulú n'a gânditú, nici de faptú nu s'a nisuitú a confisca, séu chiar și numai a mărini acestú feliu de drepturi autonome... Si acum întrebámú seriósú: pe ce basă au compusú registrulú pécatorilorú statului maghiarú?

S'au cugetat ei în mod obiectiv și cu sânge rece asupra acelor vătămări, cărora li-au dat expresiune în cele nouă puncte ale renumitului program; și decă da, au cumpănit ei bine lucrul, decă o atitudine politică basată pe astfel de vătămări — luată din aer — poate să fiă potrivită pentru a face să înceteze acele vătămări — decă există de fapt —?

Așa ține domnul Barițu: „Cetățenii statului maghiar sub actualul sistem măi într'o privință nu se pot bucura de adevărata libertate înscută a omului — Inse decă tocmai așa este de rău acest sistem de stat, precum îl văd ei, ôre se poate el îmbunătăți prin astfel de măsură politice, cum sunt cele, la care s'au hotărât Românii?”

Raționamentul trêz și încă mai virtos înțelepciunea politică tocmai ar trebui să i îndatorească a se alătura la vre-una din partidele luptătoare și de fapt existente în acest stat și în prima linie să se alipsească la aceea dintre partide, cu ală căreia ajutor ar putea lucra cu mai mult succes pentru avantajosa îmbunătățire a sistemului de stat judecătorească a fi rău după a loră părere.

Acea cale a resignațiunii pe care Românii au pășit deja pentru a treia oră, nici într'o privință nu duce nici la încetarea pretinselor vătămări, nici la îmbunătățirea sistemului.

Cuprinsul articolului ală treilea ală lui „Ellenzek“, care vorbește de tendințele de maghiarizare, îl vom comunica cetitorilor în ală număr.

Din afară.

Fôia rusescă „Swjet“ scrie într'un articol aspru contra Austro-Ungariei între altele: „Rusia nu numai că nu poate împărți sfera de putere la Balcani cu Austro-Ungaria, ci din contră acum e multă mai potrivită timpul, decât oricând, ca Rusia să se abată deocamdată atențiunea dinspre Bulgaria și cestiunea bulgară, și să se și-o îndrepteze spre Serbia. Cestiunea bulgară nu se scapă din mână. Deja prin pozițiunea geografică a țării suntem scutiți de concurența influinței austro-ungare. Dêr decă permitem Austro-Ungariei să se stabilizească în Bosnia și în Erțegovina și chiar în Serbia, atunci Bulgaria cade de sine în sfera statului germano-maghiar. De aceea ar fi bine a lăsa deocamdată pe Bulgari să se orienteze ei înșiși în starea loră chaotică și noi să ne mărginim a da patrioților bulgari sprijin moral și material; dêr în același timp și încă câtă se poate mai curând să punem pe tapet cestiunea înlăturării ocupațiunii austro-ungare din Bosnia și Erțegovina.

O telegramă din Paris delă 11 Mai n. ni-a comunicat, că s'a prezentat camerei franceze un proiect de lege pentru mobilizarea ca probă a două corpuri de armată. Acestă intențiune a guvernului francez, precum comunică acum o telegramă din Berlin delă 16 Mai, deșteptă continuu aci cea mai încordată atențiune, dêr se speră, că camera franceză va renunța la acestă, ținându sêmă de pericolul astorfelu de experimente. „Kreuzzeitung“ și „Post“ vorbesc despre necesitatea unei mobilizări germane ca contrapondă contra mobilizării de probă franceze. „Post“ ține că mobilizarea două corpuri franceze constituie un pericol, fiind că corpul de ost și așa este foarte aproape ca pe picior de războiu și fiind că în patru zile ar pute trece peste graniță patru până la cinc corpuri de armată completă. „Kreuzzeitung“ ține, că cei delă putere în Franța se nu se mire, decă din partea Germaniei s'ar chibzui eventuala întărire a tuturor trupelor din Alsacia-Lotaringia pe picior de războiu, căci și așa în fața trupelor franceze delă graniță, cari numără 79 batalione, stau numai 18 batalione germane.

SCRILE ȚILEI.

Cetim în „România“: Eri 3/15 Mai a fost o sêrbătoare mare pentru Românii de peste munți. Eri a fost aniversarea adunării naționale române din Blășiu, 1848. Atunci o nobilă pleiadă de tineri români din tôte părțile au adunat poporul pe Câmpul Libertății, adunare, care a proclamat drepturile omului și libertatea națională a poporului român. Un omagiu de recunoștință merită acea pleiadă, totdeauna viuă în mintea fie-cărui Român.

—x—

În „România Liberă“ cetim: Eri 3/15 Mai Românii din Ardeal au sêrbătorit cu religiozitate în casele lor a 39-a aniversară a adunării din câmpul Blășului, unde Laurianu, Bărnău și Iancu au ridicat

steagul drepturilor Transilvaniei și au proclamat principiile, cari fac onore vécului nostru.“

—x—

Delă 1 Iulie 1887 se ridică darea de transport pe calea ferată ung. delă 3 la 5 procente, conform art. de lege XIV din 1887.

—x—

O parte din Sasii din Sighisora au adresat alegătorilor lor un apel, în care i invită să voteze pentru candidatul lor de partidă guvernamentală, în sinul căreia are să și între.

—x—

Tergul de Mai ce s'a ținut în Reghinulă sâsescă a fost slab și puține vânzări și cumpărări s'au făcut, și mai mult de poporațiunea delă țără. De vânzare s'au adus 3000 oi, 500 cai și 4550 vite cornute. Prețul unei părechii de oi cu miei a variat între 12—14 fl. Bui de mijloc s'au vândut cu 300—380 fl., vaci de mijloc cu 80—140 fl., vitei de un an cu 80—140 fl., vitele cu 40—80 fl. părechia. Mărfuri încă s'au vândut puține.

—x—

Sublocotenentul contabil Ionu Străulă delă regimentul 2 de tren e transferat la regimentul 7 de infanterie.

—x—

Din Sătmar se scrie cătră „B. H.“, că avocatul și candidatul de deputat ală partidei independente de acolo Andreas Bartha a fost împușcat pe stradă în ziua mare, de vărul său, diurnistul delă spital Karol Sikk. Motivul crimei e răzbunarea. Sikk s'a predat însuși autorității.

—x—

La oficiul postal din Lipto-St.-Miclăuș s'au întemplat în timpul mai recent lucruri de necredut. „Budap. Tagebl.“ scrie: Conducătorul postal Mogsch s'a găsit la 8 Mai n. în locuința sa mort, cu gâtul tăiat. În aceeași zi oficialul postal Ehrlich, un bătrân de 65 ani, inebun pe stradă și când la prânz se întorse acasă în lovit de damba, er sera murit. Din cercetarea făcută se dovede un deficit în casă de 3500 fl. Se mai dovede, că primul oficial postal Jureso a parasit de vr'o șese săptămâni Lipto St.-Miclăușul cu consimțământul lui Mogsch, cum se ține, că se mersă în capitală. Jureso e urmărit. Din cercetarea ce se face se va dovedi, pote, care e direct și care indirect împărțit la defraudare.

—x—

Sfântul sinod ală bisericei autocefale ortodoxe române din România este convocat în sesiunea de primăveră pentru ziua de 5 Mai 1887, conform art. 13 din legea pentru alegerea metropoliților și episcopilor eparchioți, precum și a constituirei sfântului sinod ală bisericei autocefale ortodoxe române.

—x—

Astă seră Mercuri și mâne sêră Joi se vor da în edificiul teatrului de aci reprezentațiunile teatrale germane de cătră mai mulți domni și dâmne în favoarea reuniunii femeilor ev. din loc pentru îngrijirea bolnavilor. Se vor juca următoarele comedii: „Als verlobte empfehlen sich“, „Jettchen's Brautgedanken“ și „Ein Aprilscherz“.

Afaceri locale.

În ședința de Mercuri, săptămâna trecută, 11 Mai, n. a reprezentanței orașenești s'au tractat între altele următoarele obiecte:

Propunerea magistratului d'a se vinde un mic teren de pădure în valea Timișului în mărime de 450 metri pătrați căi ferate ung. a statului pentru așezarea unui rezervor de apă și apăduct cu prețul de 10 cr. metru pătrat.

Propunerea d'a se vinde un teren steril lângă cariera de piatră la mai mulți marginasi în mărime de 1820 metri pătrați cu prețul de 10 cr. metru pătrat, din considerațiuni sanitare și de siguranță.

Propunerea d'a se cumpăra două livezi în pădure, alătore pe teritoriul pădurei orașenești din Vlădeni și anume una delă Christof și Maria Schiau în mărime de 1260 stânjini pătrați pentru 58 fl. și alta delă Eisafta N. Pascu în mărime de 544 stânjini pătrați pentru 20 fl.

Propunerile acestea au fost primite.

O reprezentațiune a comitatului Albei inferioare cătră dietă în afacerea convențiunii vamale cu România, care pornește din punctul de vedere, că prin introducerea de cereale și vite se păgubesc foarte agricultura ungară și de aceea pe aceste articole de import să se pună o vamă mare, la propunerea comisiunii permanente se ia la cunoștință și se pune adacta, deorece reprezentanța orașului nu împărțese vederile deslășurate în reprezentațiune.

Propunerile magistratului privitoare la dobândire de terenuri pentru un cimitir central, la propunerea comisiunii permanente se amână și magistratul se avi-

sază a aduce mai întâi opiniunea medicului orașenești decă respectivele terenuri sunt potrivite în privința sanitară. Totodată se primesce propunerea d-lui B. Baulescu, d'a se alege o comisiune de 5 membri compusă din diferite comisiuni, care să desbată, cum s'ar putea ține sêmă de dorințele confesiunilor.

Relativ la publicarea incunoscințărilor în afaceri economice orașenești, redacțiunea foiei maghiare ce apare aci s'a adresat magistratului cu rugarea, ca să publice tôte incunoscințările și în limba maghiară în aceea foie. Magistratul a respins rugarea, deorece el judecă din casă în casă, ce fel de publicațiune e în interesul orașului. Petentul a recurs în contra acestă la viceșpanul. Acesta avisă pe magistrat să publice tôte incunoscințările în tôte trei limbile țării în tôte trei foile locale. Recursul făcut de magistrat la comisiunea administrativă în contra acestei decisiuni fu respins. Deorece în câteva casuri nu s'a ținut sêmă de acestă avis, redacțiunea amintitei foi s'a plâns la comisiunea administrativă. Magistratul propuse acum: deorece afară de singurice casuri nu există dispozițiuni asupra publicării de incunoscințări, deorece mai departe magistratul e mai în pozițiune a judeca, ce fel de publicațiune e în interesul comunei orașenești, magistratul să fiă împuternicit a determina felul și modul publicațiunii după propria chibzuală. — Josef Dück găsește straniu, că se pretinde costisitor publicarea tuturor incunoscințărilor în tôte trei limbile și foile locale, pe când tribunalul de aci publică tôte incunoscințările numai în limba maghiară și numai în foia maghiară de aci. Propune, și se primesce, ca afacerea să se dea spre desbatere comisiunii permanente.

Contul avocatului Karl Schnell pentru lucrarea, tipărirea etc. memorandumului în afacerea domeniului Branului și pentru cheltuielile făcute ca membru al deputațiunii (la minister), se primesce cu 688 fl. 3 cr. și 349 fl. 37 cr.

Petițiunea lui Iacob L. Adler d'a i se da un loc în piță pentru afacerea sa de zarafiă după o desbatere mai lungă se respinge.

Desbaterea propunerilor pentru construirea unei căi ferate vicinale delă Zernesc la Brașov etc. se amână pe altă ședință.

Rodna veche,* 2 Mai 1887.

(Opidul nostru, — Prima Mai s. n. — Omul nostru.)

Aprôpe de isvôrele Someșului mare, în Carpați; nordici ai Transilvaniei, ocolit de tôte părțile de deluri și de munți, zace opidul Rodna veche, care prin situațiunea sa reprezintă în miniatură o fidelă iconă a Transilvaniei.

Precum Ardealul e ocolit de tôte părțile de munți, chiar așa și opidul nostru; precum Ardealul e locuit în majoritate de Români, așa și opidul nostru; precum majoritatea populațiunii Ardealului o formază agricultorii și economii de vite, așa și opidul nostru; precum Ardealul e avut de pășuni grase, agri fructiferi, ape bune dulci, și ape minerale, arbori de tot soiul, așa și opidul nostru; precum Ardealul nutrește la sinul său pe lângă vechii moșneni, cari formază majoritatea populațiunii, încă multe soiuri de omeni de neam eterogen, așa și opidul nostru; precum Ardealul ne arată la tot pasul ruinele locuințelor vechilor locuitori, așa și opidul nostru e acoperit de ruine, cari espuse vremii, acoperite de azuriul cer, adesea se posomoresc, și necruțate de nemilosul dinte ală timpului, care distruge tôte, în mânia tuturor furtunelor, li-e jale să se bage în pământ și să dispară dinaintea ochilor celui ce le admiră.

Etă deci, de ce țineu că opidul nostru este un Ardeal în miniatură! Tôte limbele ce se vorbesc în Ardeal se vorbesc și aci și cine vră să potă trăi aci, trebuie să învețe românesce, care e limba de conversațiune a acestui opid, precum e și a Ardealului. Dêr în timpul din armă la tôte oficiile de aci se folosesc limba maghiară, atât la judecătoria de cerc, cât și la pretură, ba chiar și la primăria opidană, deși mulțimea nu știe decăt românesce, ba și din străini sunt, cari, de ar uita românesca, în graiul mamei lor nu s'ar pute înțelege.

Biserici sunt două, una română gr. cat. și alta pentru străini, rom. cat.; pre lângă acestea mai au jidanii o mică sinagogă în casa Rabinului. Școle sunt două, una a Românilor, cari sunt în majoritate, și acesta are doi învățători; aci e limba de propunere cea română; statul încă își are aci o școlă cu trei învățători și o învățătoresă. Școlă de stat e în edificiile de unde au scos acu'să vre-o șeci ani pe elevii de Români cu învățător cu tot. Ađi ar valora 20,000 fl. și valorază, dêr nu mai sunt ale noastre, nu mai sunt posesiunea celor ce purtară arma aprôpe o sută de ani spre a muri cu ea în mână apărându interesele patriei și ale tronului, nu, ađi sunt posesiunea altora. Românii din Rodna au edificiul școlii slăbuț și cu scumpetea asta mare cu

Întârziată din cauza imbulzei materiei. — Red.

greu creia că voru putea face altul mai corespunzător. Și sângeră inima bieților Români binesimțitori trecându pe lângă școala de stat și vedându-o atât de pompoasă și în posesiunea altora, acea școală, carea înnumai cu câțiva ani mai înainte era a lor, er ađi este instrăinată pre când ei, vechii Români locuitorii baștinași, se fiă siliți ași face alta, ca cine scie, mâne poimâne se fiă eră scoși și din aceea! Vedându-le astea, vrându nevrându, își vinu în minte vorbel poetului Eminescu:

Vai de bietu Român sêracul
Cânapoi totu dă ca racul!
Dela Nistru pân' la Tisa
Totu Românul pân-sumi-sa
Că nu mai pôte străbate
De-atâta străinătate!...

Điua de 1 Maiu a fostu pentru poporul din Rodna đi de bucuriă; eroulu acestei đile este părintele *Gerasimă Domide*, tinerul nostru preot. Êta cum s'a întemplat:

Noi, vechii locuitori ai acestui opidu, amă avutu parochu pe fiă iertatul Clemente Lupșai, unu bêtând demnu de tota stima; acela, care, între alte multe bune și frumoșe, introduse în acestu ținutu cultivarea cucuruzului, care pe aci dă nutrementul principalu, și tu până la ultima respirare (17 Ianuarie a. c. când repausă în etate de 79 ani, după ce păstori acestu popor preste 50 de ani) și fu đicu, până la ultima respirare unu păstoru vrednicu și unu Român declaratu. După trecerea demnului parochu la cele eterne, poporul credinciosu se adună cu micu cu mare și făcu o rugare cătră Prea Veneratul Ordinariatu Episcopescu de Gherla, cerendu se le dea de parochu pe tinerul preot Gerasimă Domide, care funcționase deja 6 ani de đile ca cooperatoru pe lângă bêtânul parochu localu. Er acel Prea Veneratu Ordinariatu luă în dreptă socotința cererea noastră și cu data de 2 Aprilie binevoi a denumi pe părintele Gerasimă Domide de urmatoru alu fiă iertatului parochu. Poporul se bucură la sosirea acestei sciri și de abia așteptă se vină timpul introducerii în noulu oficiu a scumpulor lor preot.

În ultima đi a lui Aprilie st. n. de cătră seră se auđi prin opidu scirea, că Reverendissimul d-nu Gregoriu Moisilă, vicariul Rodnei care își are reședința în Năsăud, a venit să îndeplinească ceremonia acestui act. Furnicau omeni voioși pe strade în cöce și în colo totu grupe-grupe, când colo cătră optu ore se face o unică grupă în piața, înaintea primăriei opidane, și de acolo plecă în ordinea cea mai bună, în frunte cu musica din Bistrița, cu lampione și cu facke, și înainteză după mărșul „Trecerea Dunării” cătră casa parochială. Acoale se oprescu, musica mai cântă o ariă, apoi unu june român ține o frumoșă cuvântare iubitului preot, la care acela-i răspunde în terminii cei mai aleși. După aceea musica mai intonează o cântare, și convoiul plecă la ale sale, mângăiatu, că și-a pututu descoperi stima și iubirea lață de fitorul părinte sufletescu.

(Va urma.)

Academia română.

Insciințare.

După decisiunile luate de Academia română în sesiunile de până la anul 1887, concursurile propuse de Academia sunt cele următoare:

I. *Premiul Năsturelă-Herescu* din seria B, de 4000 lei, se va decerne, în sesiunea generală din anul 1888, unei cărți scrise în limba română cu conținut de ori ce natură, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1887.

II. *Premiul Statului Lazară*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1888 unei cărți scrise în limba română, cu conținut științific, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1886 până la 31 Decembrie 1887, seu celei mai importante invențiuni științifice făcute dela 1 Ianuarie 1886 până la 31 Decembrie 1887.

NB. Concurenții la aceste premii voru bine-voi a trimite la cancelaria Academiei Române în Bucuresci operele lor, cari vor fi în condițiunile de timp aci însemnate, în câte 12 exemplare, până la 31 Dec. 1887.

III. *Marele premiu Năsturelă-Herescu* din seria B, în sumă 12,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 unei cărți scrise în limba română, cu conținut de ori ce natură, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1885 până la 31 Decembrie 1888.

NB. În privința premiilor „Năsturelă-Herescu” se punu în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul reposatului întru fericire C. Năsturelă-Herescu:

B. Premii pentru opere publicate.

În totu anul Societatea Academică Română va avea a premia, din veniturile fondului *Năsturelă*, o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de cătră Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului.

Însă aceste premii voru fi de două specii:

1. În trei ani consecutivi, d'a rândul, se va de-

cerne câte un premiu de patru mii lei, Nr. 4000 L. n. *minimum* la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat;

2. Êră în alu patrulea an se va decerne unu premiu fixu de lei 12.000, carele se va numi „*Marele Premiu Năsturelă*”, operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpeteniă ce va fi apărută în cursul celor patru ani precedenți. Acestu premiu nu se va pute decerne unei lucrări, care va fi obținutu deja unulu dintre premiile anuale, de cătu defalcându dinr insul valoarea premiului precedentu.

Operele ce se voru recompensa cu acestă a doua seriă de premii voru tracta cu preferința despre materiile următoare:

a) Scrieri serioșe de istoriă și sciințele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țerilor române;

b) Scrieri de religiunea ortodoxă, de morală practică și de filosofă;

c) Scrieri de sciințe politice și de economia socială;

d) Tractate originale despre sciințele exacte;

e) Scrieri enciclopedice, precum dicționare de istoriă și geografiă, în cari se între și istoria și geografia României; dicționare generale seu parțiale de sciințe exacte, de arti și meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemenți lucrări utile și bine întocmite;

f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprinsu;

g) Dicționare limbistice în limba românească, mai alesu pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sancrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă vechiă, și altele;

h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioșă, adică relative la artiile plastice, arhitectură, sculptură, pictură, gravură și chiar opere musicale serioșe, pe cari aceste tôte Societatea Academică Română le va pute aprea atunci, când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arti;

i) Scrieri de pură literatură română, în prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioșe, — mai alesu subiecte naționale, — și ori-ce alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu semă ași dori se acorde *Marele Premiu Năsturelă*, când voru fi judecate ca avendu unu merit cu totul superioru, spre a se da astu-fel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale.

La aceste se mai adaugu următoarele dispozițiuni luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestor premii se potu presenta și opuri preînnoite în noue edițiuni, cari se voru fi retipăritu în cursul anului de autori în viață.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbi străine sunt escluse dela concursu; se va face însă excepțiune pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari:

a) seu prin dificultățile invinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românești voru constitui adevărate opuri literare ale limbei române;

b) seu prin anexarea de elucidări și de note științifice, cu totul proprie traducătorului, își voru fi în-susitu meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fonduri ale sale seu cele tipărite din inițiativa și cu spesele ei nu potu intra la concursu pentru premiile Năsturelă din seria B.

4. Premiile Năsturelă din seria B. se potu acorda nu numai unor opuri complete, ci și părți unui opu tipăritu în cursul anului cu condițiune însă, ca acestă parte se fiă de valoarea și de întinderea unui volum și nu de ale unei simple fasciöre, (minimum 400 pag. formată în 8° garmond)

5. Premiarea unei părți a unui opu la unu concursu anual nu împedică premiarea unei alte părți a aceluiași opu la unu concursu posterioru.

6. Opurile anonime și pseudonime voru pute fi admise la concursul cărților tipărite, er autorii lor, spre a primi premiile acordate, voru trebui se justifice proprietatea lor.

IV. *Premiul Statului Heliade-Rădulescu*, de 5,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1888, celei mai bune disertațiuni scrise în limba română asupra următorului subiect: „*Nunta la Români. Studiu istorico-etnografic comparativ*”.

Usurile nupțiale trebuiescu studiate în varietățile lor după tôte provinciile române, comparându-se cu nunta la vechii Români și la poporele neo-latine pe de o parte, cu nunta la vecinii Românilor (Slavi, Unguri, Greci, Albanesi) pe de alta, de unde se reeșă apoi dela sine o conclusiune istorico-etnografică.

Manuscrisul va trebui se cuprindă materiă pentru 200—300 pagini de tiparu în 8° garmond.

Terminul presintării manuscriselor la concursu va fi până la 31 Decembrie 1887.

V. *Premiul Statului Lazară*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect: „*Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și alu compozițiunii lor chimice*”.

Manuscrisul va trebui se cuprindă materiă pentru circa 300 pagini de tiparu în 8° garmond.

Terminul presintării manuscriselor la concursu va fi până la 31 Decembrie 1888.

VI. *Premiul Statului Heliade-Rădulescu*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 unei cărți scrise în limba română cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1887 până la 31 Decembrie 1888.

VII. *Premiul Asociațiunii Craiovene pentru des-*

voltarea învățământului public, în sumă de lei 1,500, se va decerne, în sesiunea generală din anul 1890, celei mai bune cărți didactice în limba română din câte se voru fi tipăritu dela 1 Ianuarie 1887 până la 31 Decembrie 1889. Acestă dată este și termenul extremu alu depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concursu.

VIII. *Premiul Statului Heliade-Rădulescu*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1890, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect: „*Istoria școlilor în țerile române în prima jumătate a secolului XIX până la anul 1864*”.

Terminul presintării manuscriselor la concursu va fi 31 Decembrie 1889.

IX. *Premiul Alesandru Ioană Cuza*, de 10,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect: „*Istoria Românilor dela Aureliană până la fundarea Principatelor*”.

Terminul presintării manuscriselor va fi 30 Novembre 1890.

X. *Premiul G. San-Marină*, în sumă de 1500 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări asupra următorului subiect: „*Considerațiuni asupra comerțului României cu țerile străine atătu la Orientu cătu și la Occidentu, încependu cu secolul alu XVI-lea până la anul 1860*”.

Terminul presintării manuscriselor la concursu va fi 31 Decembrie 1890.

NB Manuscrisele lucrărilor puse la concursurile premiilor de sub N-rii IV, V, VIII, IX și X se voru presenta anonime, purtându o devisă, care va fi reproducă pe unu plic sigilat, conținendu numele concurentului.

Academia își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale lucrările ce se voru premia.

Premiile se voru da autorilor numai după tipărirea lucrărilor premiate.

Convocare.

Prin acestă se convocă și se dechiară de convocată adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Mediaș și giuru” pe 21 Maiu (2 Iunie) 1887. la 2 ore d. a. în școala gr. cat. din Mediaș, la care se invită în specialu domni bărbați de consiliu, membrii comitetului, membrii ord. și onorari, precum și ori-care binevoitoru alu Reuniunii.

Obiectele de pertractare sunt:

1. Raportul comitetului despre activitatea sa dela 2 Iunie 1886 până în 2 Iunie 1887 și despre starea casei.

2. Decidere asupra recurselor lui Teodoru Valerianu Borza, George Marianu și Ioană Suciu.

3. Alegerea unor bărbați de consiliu în locul celor defuncți resp. îndepărtați de aici.

4. Eventuale propuneri din partea membrilor Reuniunii, care țintescu la prosperarea materială și morală a Reuniunii.

La interpelațiuni, cari nu sunt predate președintei în scrisu celu puțin cu o oră înainte de deschiderea ședinței spre a pute fi consultate cu bărbații de consiliu, nu e obligată președinta a răspunde.

Comitetul Reuniunii ține ședința sa în điua și locul de susu la 12 ore.

Mediaș, în 1 (13) Maiu 1887.

Maria Romană, Elena Suciu,
președintă. secretară.

SCRİ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

BUDAPESTA, 18 Maiu. — În clubul partidei liberale a împărtășitu Tisza, că regele va închide în modu solemn dieta în 26 Maiu.

BUDAPESTA, 18 Maiu. — Ministrul președinte Tisza a visitatu, acompaniatu de mai mulți deputați, bazarul, a cumpăratu covore și marfă de porțelanu, s'a exprimat în modu forțe recunoscătoru asupra postavurilor espuse de Brașov și de Sibiu, accentuându că ar fi de doritu, ca croitorii se studieze cu deamăruntul postavurile espuse, sprijinindu, în locu de fabricate esterne, industria de postavă ardelească.

PARISU, 18 Maiu. — Camera a primitu decisiunile comisiunei bugetare. În urma acestă ministrul Goblet și-a datu demisiunea.

CHARLEROI, 18 Maiu. — Nunerul greviștilor e de 2100. În Lacroyere s'au ciocnit lucrătorii cu gendarmii. Unu lucratoru a fostu omoritu și unulu greu rănit.

Cununiă. — Domnul Gavrilu Onișoru, doctoru în filosofă, profesoru la școala normală primară și la gimnasiul realu, face cunoscută căsătoria sa cu d-șora Cornelia Ionă Popescu, ce se va celebra în biserica Sf. Iliu, din Bărlad, Duminecă în 10 Maiu v.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena

din 16 Maiu st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Impurmutul căilor ferate) and Price/Value.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 2 Maiu st. v. 1887.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Renta română, Banca națională), Cump. (Buy), and Vând. (Sell).

Cursulu pleței Brașov

din 17 Maiu st. n. 1887.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Bancnote românesce, Argint românesc), Cump., and Vând.

„Noutăți pentru sezonul de vară!”

Toilete pentru mirese, promenadă și casa se confecționează la

Kovácsnai & Keresztes

Grand Magazin de mode și confecțiuni pentru dame

Brașov (Piața mare.)

Unde a sosit de curendu in mare alegere cele mai noue materii de lână pentru rochiile, fabricate indigene și străine, Crep și Cachemir.

Chifonuri de Benedict Schroll, Șirtingu, Julett și Gradl. Pân-derii de bambac americane în toate lățimile.

Mostre se trimitu la cerere gratis și franco.

Nr. 206/1887.

n. t. sc. e. d

Escriere de concursu.

La administrațiunea fondurilor scolastice centrale din districtul Năsăudului este de ocupat unu postu de practicant pentru ajutoru la rezolvirea pieselor și la ținerea arhivei.

Cu acestu postu e împreunatu salariulu de patru sute florini v. a. pe anu. Dela concurinta se recere ca să dovedească cu documente valide după lege că:

- 1. A absolvat facultatea de drepturi ordinarmente.
2. Că scie limba română, maghiară și germană în graiu și în scrisu.

Suplicile cu documente cu totu se voru adresa la: „Comisiunea administratōre de fondurile scolastice centrale din districtul Năsăudului, până la 15 Iunie 1887 la 6 ore după amēzi, cari se voru trimite mai târziu nu se voru considera.

Din ședința comisiunei administratōre de fondurile scolastice centrale districtuale.

Năsăudu, 9 Aprilie 1887.

Președintele:

Ionu Ciocanu.

Secretarul:

Ioachim Mureșianu.

L a t t a m :

Besztercze, 1887 9/5.

Br. Bánffy Dezső, főispán, kir. biztos.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains train schedules with columns for train type, departure times, and arrival times.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grōse.